

I Dansk Folkeparti har vi ikke aktuelle planer om at afskaffe efterlønnen, men hvis beskæftigelsen bliver ved med at stige og der bliver en markant lavere arbejdsløshed, så kan jeg da ikke forestille mig, at regeringen i det lange løb kan tale sig uden om, at man også på et tidspunkt debatterer hele efterlønproblematikken. Der skal selvfølgelig, og det siger jeg med det samme, være nogle ordninger, så ingen kommer i klemme. Folk, der har gået og regnet med, at de skal på efterløn, skal ikke lige pludselig fratages noget som helst, så det er jo et langsigtet projekt.

Jeg synes, det kunne være rart, om ministeren – ud over det, statsministeren har sagt – ligesom kunne åbne sig lidt og fortælle, hvad arbejdsministerens tanker er omkring hele den efterløn, som den socialdemokratiske ordfører altså tog fat på at debattere i dag, og som jeg hermed følger op. Men nu har han altså ikke haft tid til at høre efter; det er jo sørgeligt for ham.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan med det samme til hr. Poul Nødgaards sidste spørgsmål sige, at der ikke er nogen planer om at ændre i efterlønnen, hverken på kort eller lang sigt. Jeg synes også nok, at det var noget af en fordrejning af det, som hr. Ole Vagn Christensen havde sagt tidligere. Det, hr. Ole Vagn Christensen sagde, var i forhold til fru Annette Just, for Fremskridtspartiets holdning til efterløn er jo, at den skal fjernes. Og det er regeringen og Socialdemokratiet ikke med på, og det kommer vi heller ikke.

Jeg sad på et tidspunkt og tænkte, at jeg egentlig godt kunne unde mine kollegaer her i Folketinget en gang imellem at høre de arbejdsmarkedspolitiske diskussioner, der er uden for landets grænser, altså i OECD, Europarådet og andre steder. Her kikker man misundeligt på den danske arbejdsmarkedspolitik, fordi den virker. Den virker faktisk så godt, at andre lande er meget optaget af at lave kopier af vores arbejdsmarkedspolitik.

Det kunststykke, det faktisk har været at skabe en økonomisk situation, hvor erhvervslivet tjener så mange penge – sagt til fru Annette Just – at de kan investere i 100.000 arbejdspladser i den private sektor, som bidrager til, at vi har færre ledige, end vi har haft i mange, mange år, er faktisk et ganske godt eksempel på, at arbejdsmarkedet virker, netop fordi der ikke er flaskehalse. Så jeg kunne som sagt godt unde

kollegaerne her at høre nogle af alle de lovprisninger, som Danmark faktisk får. Det kan vi vel i en eller anden grad være fælles om at glæde os over!

Når jeg hører debatten om det konkrete forslag, vil jeg sådan set godt sige tak for støtten. Den er sådan lidt delt: Partier til højre i salen synes om dele af det, og partier til venstre i salen synes om andre dele. Det kan vel egentlig godt friste én til at konkludere, at så kan det ikke være en helt gal balance, vi har ramt.

Vi har ment, at når det går så godt med beskæftigelsen, som det faktisk gør, kan vi godt tillade os at kigge lidt på rådighedsreglerne, kigge lidt på, om man ikke kan skabe en situation, hvor man – hvis vi nu tager dimittenderne og de unge – giver en lidt større grad af incitament til, at de flytter sig, når de har fået deres uddannelser.

Hvis vi ser på, hvor dimittenderne faktisk er, hvilke regioner de er tilknyttede, er det faktisk sådan, og det synes jeg er tankevækkende, at tager man AC's arbejdsløhedskasse, så er ca. 83 pct. af de ledige dimittender knyttet til de fire uddannelsesbyer: Aalborg, Århus, Odense og København; 83 pct. af samtlige dimittender inden for AC-området er i uddannelsesbyerne.

Det synes jeg er tankevækkende, al den stund mange unge jo er meget parat til at flytte sig, når de skal have uddannelsen, men de burde vel egentlig også i en eller anden grad være parat til at flytte sig, når de har fået uddannelsen, og ikke blive så forelskede i uddannelsesbyerne, som de tilsyneladende er.

Jeg synes også, det er tankevækkende, at hvis man tager Sjælland, så er 80 pct. af dimittender med 6 måneders ledighed – det er også inden for AC's område – tilmeldt AF Storkøbenhavn, og det siger noget om en koncentration af folk, der har kvalifikationer, som samfundet som helhed og ikke kun de største byer har brug for. Det er lidt baggrunden for forslaget.

Jeg kan forstå på hr. Aage Frandsen, at der vil komme en lang række spørgsmål, og jeg vil være meget parat til at belyse de problemer, som vi har set i forhold til den faglige og geografiske mobilitet. Vi synes faktisk, det har udgjort et problem, at man kan mangle smede i Ringkøbing Amt, hvorimod der er ledige smede i Århus Amt; to amter, som jo ligger forholdsvis tæt op ad hinanden. Det kunne tyde på – det er også derfor, det er lagt ind – at den tværregionale formidling skal styrkes.